

ما به خاکستر نشینی عادت دیرینه داریم

این طایفه نخبه‌کش

سرمقاله

سعید آقایی @SaeedAghaee56



انتخاب علی کریمی به عنوان بهترین خارجی تاریخ لیگ امارات حسی غرورآمیز توأم با حسرت و غبن را به همراه دارد. ستاره‌ای که قرار گرفتن نامش بر تارک فوتبال امارات یک افتخار بزرگ و سترگ است که نمی‌توان آن را با نظر سنجی‌های فیک و هواداری روزمره سنجید و قیاس نمود.

فوتبال امارات از دیرباز تاکنون جولانگاه ستاره‌های بزرگی بوده؛ آنهایی که از ۴ گوشه دنیا در برابر سوسه دلارهای نفتی عرب‌ها تسلیم می‌شدند تا هنر خود را خرج دشداشه‌پوشان حاشیه خلیج فارس کنند. ستاره‌هایی که عادت داشتیم آنها را از جعبه جادویی و در بزرگترین تورنمنت‌ها و بازی‌ها نظاره کنیم اما به هوای افزودن صفرهای حساب‌های بانکی خود، چمدان خود را به مقصد فوتبال مهجور و عقب افتاده آسیا و لیگ امارات بستند تا بغل گوش ما پابه‌توپ شوند. در تمام این سال‌ها ستاره‌های ریز و درشتی روی چمن‌های مخملی امارات طننازی کرده‌اند؛ ریکاردو اولیویرا، گرافیتو، آندرسون دوکاروالیو باربوسا ستاره‌های تیم ملی برزیل، عابدی پله و آساموا زینان از غنا، بوبکر سانگو مهاجم تیم ملی ساحل عاج، میکرو و وچینیچ مونته‌نگرویی، سباستین تیگالی از آرژانتین از جمله ستاره‌های دانه درشتی بوده‌اند که در امارات توپ زده‌اند اما علی کریمی بالاتر از همه این نام‌های بزرگ به عنوان بهترین خارجی تاریخ این لیگ انتخاب شده. انتخابی که البته پیرایه نیست. آنچه علی کریمی در مدت ۴ سال حضورش در امارات و باشگاه الاهلی ارائه داده، به اندازه‌ای درخشان و چشم‌نواز بوده که این انتخاب را باور کنیم. هنوز نعره‌های بلند گزار شگران هیجان‌زده عرب زبان که باواژه «شوف، شوف، شوف» شعبده جادوگر را توصیف می‌کردند، در گوش همه زنگ می‌زند.

علی کریمی به واسطه آنچه در امارات انجام داده، شایسته این عنوان است و هیچ ستاره بزرگ خارجی دیگری چنین دستاورد، اعتبار و البته محبوبیتی در امارات نداشته. ایستادن کریمی بالاتر از همه ستاره‌های ریز و درشت خارجی، بیشتر از آنکه برای شماره ۸ قدیمی، افتخارآمیز باشد، اعتباری برای این عنوان و فوتبال امارات است. آنها که هنوز ترانسفر رویایی کریمی از الاهلی به بزرگترین باشگاه فوتبال آلمان را بزرگترین دستاورد تاریخ فوتبال خود می‌دانند، با انتخاب کریمی اعتباری دوباره را به کف می‌آورند که نام امارات را به واسطه این ستاره ایرانی سرزبان‌ها بیندازد.

این انتخاب اما برای فوتبال و ورزش ما یک تلنگر و یک نیهیب دوباره است. ستاره‌ای که با کلکسیون از افتخارات رنگارنگ و با این اندازه از اعتبار، آوازه و شهرت، در ورزش و فوتبال ایران هیچ جایگاهی ندارد و باید کنار باشد تا فوتبال جولانگاه ناهلانی شود که آن را به این روز انداخته‌اند. ستاره‌ای که ارج، قرب و اعتبارش به اندازه‌ای است که در هر کشور دیگری می‌توانست به سقف جهانی مدیریت فوتبال برسد اما در ایران چنین سرمایه‌ای گوشه نشین است.

این قصه پرغصه در فوتبال و ورزش ایران اما گزاره جدیدی نیست؛ یک کلیشه دل‌آزار که از فرط تکرار دیگر بدل به عادت شده. ما به ستاره‌سوزی و سرمایه‌سوزی عادت کرده‌ایم. در این سرزمین هیچگاه شایسته‌ها ارج و قرب ندارند و همیشه کنار می‌مانند. فقط کریمی نیست که با تیغ نامهربانی رانده شده؛ نمونه‌ها بسیارند.

یک‌دهه پیش محسن صفایی فراهانی به عنوان نایب رئیس AFC و نفر دوم فوتبال آسیا به بهانه‌های سیاسی کنار ماند تا صندوقش را برای بی‌خاصیت‌ها و بی‌اعتباری‌های چون علی سعیدلو و محسن علی‌آبادی حراج کنیم.

علی‌دایی بین‌المللی‌ترین چهره فوتبال ایران و وحید شمسیایی بین‌المللی‌ترین چهره فوتبال ایران، با آن موقعیت و جایگاه جهانی، در ایران تنها تماشاگر هستند.

منصور بهرامی به عنوان تنها تنیسور ایرانی تاریخ گرداسلم‌ها با آن آوازه جهانی، در تشکیلات ورزش و تنیس ایران جایگاهی ندارد. نخبه‌ها و شایسته‌های ورزش ما در جغرافیای جهان ورزش اعتباری دارند، تمجید می‌شوند و سری میان سرها دارند اما در سپهر ورزش ایران کنار می‌مانند تا بی‌خاصیت‌ها، بی‌اعتبارها و بی‌کفایت‌ها ورزش را جولانگاه رفت و آمدهای خود کنند و از تن رنجور ورزش به سود خود بهره ببرند. نخبه‌کشی رسم ماست، ما به خاکستر نشینی عادت دیرینه داریم!

علی کریمی بهترین بازیکن خارجی تاریخ لیگ امارات شد

رقص روی چمن داغ

گزارش

آرمن ساروخانیان @armen7791



از دورانی که علی کریمی با دریل هایش تماشاگران اماراتی را به وجد می‌آورد روزهای زیادی گذشته، ولی آنها هنوز هنرنمایی ستاره ایرانی را فراموش نکرده‌اند. کریمی بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ پیراهن قرمز الاهلی را به تن کرد و همین چهار فصل کافی بود تا خاطره‌های ماندگار در ذهن هواداران ثبت کند. در بازده فصل اخیر خارجی‌های مطرح زیادی در لیگ امارات به میدان رفته‌اند، با این حال وقتی روزنامه‌های این کشور برای انتخاب بهترین بازیکن خارجی تاریخ این لیگ نظر سنجی برگزار کرد، کریمی در کنار خورخه و الدیویا، ملی‌پوش سابق شیلی بیشترین آرا را به دست آورد.

در این نظر سنجی که در دوشبکه اجتماعی فیسبوک و توئیتر بوده، کریمی و والدیویا هر کدام ۲۵ درصد آرا را به دست آوردند و ریکاردو اولیویرا، مهاجم برزیلی سابق الجزیره با ۱۸/۷۵ درصد آرا سوم شد. آساموا جیان، مهاجم غنایی سابق العین و احمد البهجه، مراکشی سابق الوصل با ۱۲/۵ درصد در رتبه مشترک چهارم قرار گرفتند. سباستین تالیابونه، مهاجم آرژانتینی النصر که به تازگی تابعیت اماراتی گرفته هم در این نظر سنجی با ۶/۲۵ درصد آرا در رده ششم قرار گرفت.

کریمی در ۲۳ سالگی به الاهلی رفت، وقتی در تیم ملی به جایگاه ثابتی رسیده بود و همه منتظر بودند مثل همبازیانش راهی بوندس‌لیگا یا لیگ معتبر اروپایی شود. در آن زمان گفته می‌شد که کریمی با پتانسیل فنی بالایش باید به یک تیم مطرح برود و این نگرانی

کریمی: اگر به گذشته برگردم باز هم الاهلی را انتخاب می‌کنم

مصاحبه

جعفر بزرگر @jafar_barzegar_yari

ارزشمند است. من هم همیشه سعی داشتم بهترین بازی‌ها را انجام دهم و هواداران هم همیشه به من محبت داشتند.

این اتفاق در حالی رخ داده که فوتبال امارات بازیکنان بزرگ زیادی را تا امروز به خود دیده است؟

این لطف آنها است. فوتبال همیشه با خاطرات تلخ و شیرین همراه بوده که برای من در الاهلی هم از این قاعده مستثنی نبود. زمانی که من آنجا بودم بازیکنان اماراتی حقوق ثابتی داشتند اما بعدها هزینه‌های بیشتری را صرف کردند تا فوتبال‌شان پیشرفت کند.

بیشتر توضیح می‌دهید؟



وجود داشت که بازی در امارات روی کیفیت فوتبالش تأثیر بگذارد، ولی او در الاهلی آنقدر خوب بود که از آنجا مستقیماً به بایرن مونیخ پیوست.

قرار داد اولیه ستاره ایرانی با الاهلی دو ساله با دستمزد سالانه ۱/۳ میلیون دلار بود که به لطف درخشش او دو سال دیگر تمدید شد. الاهلی در آن سال هاترکیب قدرتمندی برای قهرمانی لیگ امارات نداشت، ولی با درخشش کریمی دوباره فاتح جام ریاست جمهوری شد. کریمی در فصل ۲۰۰۴-۲۰۰۳ با ۱۴ گل آقای گل شد و در همان سال توانست عنوان بهترین بازیکن آسیا را هم به دست آورد. او در ۶۵ بازی لیگ امارات با پیراهن الاهلی هم ۴۵ گل زد.

این اولین بار نیست که نام علی کریمی در میان بازیکنان برتر خارجی لیگ امارات مطرح می‌شود. در سال ۲۰۱۵ روزنامه انگلیسی زبان «نشنال»، چاپ امارات هم ده بازیکن برتر لیگ این کشور را انتخاب کرد که علی کریمی همراه بازیکنانی مثل فرهاد مجیدی، عابدی پله، آساموا جیان، ابوبکر سانگو، ریکاردو اولیویرا و گرافیتو در این فهرست دیده می‌شد.

روزنامه نشنال در آن گزارش درباره کریمی نوشت: «این هافبک که به عنوان یکی از بزرگترین بازیکنان فوتبال ایران و آسیا شناخته می‌شود، چهار فصل برای الاهلی بازی کرد. او یک تکنسین درجه یک و دریل زنی قهار بود که با ضربات ماهرانه‌اش به توپ مدافعان را به هم می‌ریخت. او بازیکنی کارزماتیک با مهارت‌هایی منحصر به فرد بود و به همین خاطر هواداران به او لقب جادوگر داده بودند.»

در ادامه این گزارش از قول یونس عبدالغفور، رئیس سابق کانون هواداران الاهلی آمده است: «او سبک بازی ویژه‌ای داشت. به راحتی از بازیکنان مقابل عبور می‌کرد. همه اینها برای او کاملاً طبیعی به نظر می‌رسید و هواداران عاشق سبک بازی‌اش بودند. او شاید دومین بازیکن برتر ایران باشد، هر چند برخی او را حتی بهتر از علی‌دایی می‌دانند. اگر بخواید بر اساس مهارت‌های فوتبالی قضاوت کنید، او قطعاً بازیکن بهتری بود.»

اهلی هر چند در آن سال‌ها قهرمان لیگ امارات نشد، ولی درخشش کریمی دوران خاطره‌انگیزی را برای هواداران این تیم رقم زد. سرتوپ زدن‌هایی که شکر داد و بود و بازیکنان حریف را یکی بعد از دیگری کنار می‌زد، بعید است به این زودی از ذهن هواداران الاهلی کنار برود.

در آن سال‌ها لیگ ستارگان قطر هنوز اهمیت فعلی را نداشت و تعدادی از بهترین بازیکنان فوتبال ایران در لیگ امارات بازی می‌کردند. حضور کریمی در الاهلی، مجیدی در الوصل و دایی در الشباب لیگ امارات را برای هواداران ایرانی هم جذاب کرده بود و آنها اخبار درخشش این ستارگان را هر هفته مرور می‌کردند. بی‌جهت نیست که کریمی هم از آن روزها به خوشی یاد می‌کند و می‌گوید: «اگر به آن روزها برگردم، دوباره الاهلی را انتخاب می‌کنم.»

آنها برای بالا بردن کیفیت فوتبال‌شان هزینه‌های قابل توجهی را برای زیرساخت‌ها کردند و طی چند سال اخیر دومرتبه میزبان جام ملت‌ها و جام جهانی جوانان و نوجوانان بوده‌اند. زمانی که من الاهلی بودم دوبازیکن خارجی داشتند اما الان شرایط فرق کرده.

شما از الاهلی به تیم بایرن مونیخ رفتید.

من فکر می‌کنم هر فوتبالیستی آرزو دارد در تیم‌های بزرگ دنیا بازی کند و من هم از این اتفاق بسیار خوشحال بودم. بایرن برای من یک تجربه بزرگ و متفاوت بود.

اگر به گذشته برگردید باز هم الاهلی را انتخاب می‌کنید؟

حتماً انتخاب می‌کردم.